

Nevíte si rady s dárkem?

Věnujte předplatné Jihlavských listů

jako dárek

NOVÝ I STÁVAJÍCÍ
předplatitel obdrží ročně:

- blahopřání zdarma v ceně 420 Kč
- slevu 100 Kč na řádkovou inzerci

V úterý

- rozšířené sportovní
zpravodajství

V pátek

- televizní příloha
- čtení na víkend
- křížovka, zábava pro děti
- soutěže...Objednejte na www.jihlavske-listy.cz
nebo na: tel. 567 578 027
+420 732 506 256

086-19z

Pošlete nám fotografii
z vašeho abiturientského srazu

Máte za sebou setkání bývalých spolužáků ze školy? Ať už jste spolu chodili na školu základní, střední, či vysokou, jistě se vás sešla dobrá parta. Na co jste vzpomínali, co vás pobavilo...? Podělte se o to s ostatními. Napište nám na e-mail: brabencova@jihlavske-listy.cz, zavolejte: 567 578 038 nebo se ozvěte přes WhatsApp 737 587 692.

Školy, představte se nám

Povedla se vaší škole nějaká zajímavá akce? Měli jste u vás tvořivou soutěž? Můžete o vaši aktivitu dát vědět prostřednictvím novin. Napište nám na mail: brabencova@jihlavske-listy.cz. -lb-

Rozsvícení vánočního stromu
nás spojilo se sousedy

V pondělí 1. prosince v podvečer se v areálu Základní školy Jungmannova v Jihlavě uskutečnilo slavnostní rozsvícení vánočního stroměčku. A hned premiérový ročník se setkal s velkou účastí a podařilo se navodit příjemnou adventní atmosféru.

Rozsvícení vánočního stromku se ujala ředitelka školy, která připomněla, jak důležité je budovat místní komunitu. „Chceme, aby se naše škola stala místem, kde se setkávají nejen děti, ale i sousedé. Abychom se navzájem znali a společně tvořili prostředí, kde se dobře žije,“ zaznělo mimo jiné v jejím projevu. Poté společně s návštěvníky odpočítala slavnostní okamžik – a strom se rozzářil desítkami světélky.

Tentokrát byli i žáci v roli hostů a všechna vystoupení zajistili učitelé. Ti si připravili pásmo krátkých hudebních vstupů, které celému setkání dodaly příjemnou, komorní atmosféru.

Společně zpívání koled všech zúčastněných na sebe nedalo dlouho čekat. Nechyběl ani teplý nealkoholický punč, u kterého se zastavovali sousedé, aby si popovídali, poznali se a sdíleli první chvíle adventu.

Akce přinesla do čtvrti nejen radost z blížících se Vánoc, ale především pocit sounáležitosti. Mnozí návštěvníci ocenili, že škola přebírá roli přirozeného centra místní komunity, a už nyní se mluví o tom, že by se rozsvícení vánočního stromu mohlo stát každoroční tradicí.

První ročník tak ukázal, jak velkou sílu mají i malé sousedské události – dokážou lidi spojit, vytvořit nové vztahy a rozzářit místo, kde žijí.

Již další prosincové pondělí bude patřit rozsvícení velkého vánočního stromu před školou v ulici Jungmannova, opět s programem a občerstvením pro sousedy, žáky, jejich rodiče, zaměstnance školy i pro širokou veřejnost. Užijme si společně adventní čas.

Alena Veliká
Ivana Málková
kolektiv ZŠ Jihlava, Jungmannova
Foto: archiv školy

Miloš Vystrčil

Ve čtvrtek 4. prosince jsme pravděpodobně poprvé v historii společně s kolegou senátorem Jiřím Duškem do Senátu pozvali více než 80 mladých účastníků mezinárodních olympiád a dalších mezinárodních soutěží z celé České republiky.

Společně s nimi jsme pozvali i jejich učitele, mentory a všechny další, kteří se dlouhodobě a často v podstatě nezištně starají o naši talentovanou mládež.

Podpora talentů

Pro mě jako bývalého učitele to bylo velmi příjemné setkání s lidmi, kteří jsou skvělí ve svém oboru a nadšení do oblastí, kterými se zabývají.

Bavili jsme se o mnohém, atmosféra byla slavnostní a pozitivní, přesto ze všech těch rozmluv, debat a vyjádření opakovaně vyplývala i jedna skutečnost, kterou pozitivně nazvat nelze.

Je zřejmé, že podpora mladých talentovaných lidí je v naší zemi nedostatečná. Považuji to za opravdu dlouhodobě nedostatečné pochopení role našeho školství a role všech učitelů, vychovatelů, mentorů a dalších dobrovolných podporovatelů nadaných a talentovaných.

Dlouhodobě se totiž naše školy a řada dalších institucí snaží podporovat a pomáhat těm slabším. Je to důležité a je to moc dobře. Snahou našeho školství musí být, aby nikdo nepadl na dno a nikdo nezůstal bez pomoci.

Na druhé straně naše školství má kromě pomoci a podpory slabších a standardní výuky ještě jeden neméně důležitý

úkol. Tím úkolem je vyhledávat a podporovat žáky a studenty talentované, nadané, a jejich talent rozvíjet, ukazovat cestu, nabízet nové další možnosti jejich rozvoje. V naplňování této role zejména v oblasti přírodních i humanitních věd máme v našem školství velké rezervy.

Abychom si rozuměli, nyní zdaleka nepíši pouze o učitelích, naopak píši možná především o řízovateli a českém státu.

Když se podíváme kolem sebe, vše, čeho člověk dosáhl, musel někdo vymyslet, vyzkoumat, sestavit a spočítat nebo srozumitelně sepsat. Za vším, co používáme, co máme, čím disponujeme, za naší životní úroveň a úspěchy v nekonečném někdy velmi obtížném dialogu s přírodou stojí konkrétní lidé, jejich myšlenky a vůle je uvádět v život.

Obecně tomu říkáme pokrok. Abychom dosáhli pokroku nebo chcete-li rozvoje a zvládli mnohé výzvy, potřebujeme nové autory nových myšlenek, nápadů a třeba i nových vynálezů. I proto je důležité o

nadané a talentované pečovat a podporovat jejich růst a rozvoj.

Celá řada zemí velkých i malých to již pochopila a své talenty podporuje. Již není na co čekat, pokud chceme zachovat svoji životní úroveň a svoji kvalitu života musíme také u nás ty nadané, ty talentované podporovat mnohem více než doposud.

Měli bychom to dělat z úrovně škol, obcí a měst, krajů a centrálních institucí. A měli bychom to dělat nejen penězi a různými věcnými odměnami, ale také vytvářením atmosféry úcty a uznání vůči těm, kteří rozvíjí svůj talent a své nadání nebo tento rozvoj podporují.

Platí totiž, že to ve svém důsledku přináší nejen konkrétní užitek, nýbrž navíc tím velmi přispíváme ke kultivaci společnosti a jejímu správnému nastavení a většinou odolnosti.

Podpora vzdělání a talentů je totiž tou nejlepším obranou proti dezinformacím, propagandě a populismu.

(Autor je předsedou Senátu PČR)

Hola, hola, 100 let na nás volá!

Jihlavská základní škola Havlíčkova se přehoupla pomocí oslavy jubilea do dalšího století.

Besídka v DIODu přinesla dlouho očekávané a několik desítek hodin připravované vystoupení.

Začínala společnou písní učitelů o tom, jak se postupně děti v průběhu devíti let mění, jací jsou, jak dospívají. Píseň byla zakončena přáním, aby škola oslavila alespoň ještě jednou dvakrát padesát.

Poté nás čekala vystoupení dětí od 1. do 9. třídy, viděli jsme Popeláři, Šmouly, Deštníky, Rebely a Rebelky, flétnisty, černobílý tanec i sbor. Své umění nám předvedly i šikovně žákyně díky akrobacii na šálách a kruhu.

Druháci nás pobavili autorskou básničkou Napočítáš do 100? To vše za podpory skvělých moderátorů, Laury a Filipa, kteří byli perfektně připraveni a celému vystoupení přidávali na hodnotě.

Společně se všemi diváky se žáci rozloučili přetextovanou písní od žáků 8. a 9. tříd „Za sto let“.

Diváci byli nadšení a mohli pokračovat už volný program v naší škole, kde následovala její prohlídka, malé občerstvení, a hlavně možnost sdílení spo-

lečných vzpomínek a zážitků, povídání si o tom, jak se vše za ta léta, co tady nebyli, změnilo.

A co ta společná závěrečná písnička? Začínala takto: Kdyby škola mohla vyprávět, kdo do ní chodil za sto let – a my se opravdu další den v rámci Dne otevřených dveří na to jdeme podívat, co nám ti všichni, kdo do ní chodili, mohou říct.

Součástí byl tematicky zvolený projektový den, který organizoval náš školní parlament. Nesl se ve znamení první republiky, ať už díky žákům a učitelům, kteří přišli dobově oblečení, nebo díky všem starým věcem, pomůckám apod., které se nám podařilo nashromáždit. Atmosféru minulého století doplnilo pět stanovišť rozmístěných po celé budově, kde měli žáci možnost seznámit se s každodenním životem v době vzniku školy.

Například v kuchynce si žáci prvního stupně vyzkoušeli pečeni klasických pracen a lineckého cukroví pomocí starých formiček, ochutnali typické prvorepublikové buchtičky i základní pokrm, tedy chléb se solí.

U tělocvičny si mohli prohlédnout i vyzkoušet staré hračky – například autíčka, panenky či stolní hry. V prvním patře byla připravena výstava historic-

kých učebnic, školních pomůcek a různých přístrojů. Nechyběly ani jednoduché fyzikální pomůcky, které současní žáci vyrobili v hodinách fyziky.

Ve druhém patře si děti vyzkoušely psaní perem a inkoustem, tak jak to kdysi museli zvládat jejich vrstevníci. Další stanoviště představilo dobové oblečení – šaty, halenky, kabáty, šátky i různé vlnáky, které si žáci mohli detailně prohlédnout.

Do některých tříd navíc zavítala bývalá žákyně školy, která dětem poutavě vyprávěla o tom, jak to ve škole vypadalo před mnoha lety, a přiblížila jim

tak atmosféru doby ještě autentičtěji.

Projektový den se nesl v přátelské atmosféře a umožnil žákům nahlédnout do historie školy i života jejich prarodičů. Základní škola Havlíčkova tak důstojně oslavila své století za velmi bohaté podpory veřejnosti. Tímto děkujeme stovkám lidí, kteří se k nám přišli podívat. Ti naopak měli možnost zavzpomínat, možná se i dojímat nad všemi těmi uplynulými roky, které si mohli připomenout díky fotografiím i kronikám.

Jitka Dvořáková
a Eva Hlubučková
Foto: archiv školy